

Horváthné Éva: HÚSVÉT KÜSZÖBÉN
Bor Ferenc: JÉZUS TALÁLKOZÓRA HÍV!

KSZE Ságvár, 2023. 04. 01. élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Mindenkit szeretettel köszöntünk! Ma húsvét ünnepét ünnepeljük, és ezért egy kis jelképes ajándékot szeretnék átadni nektek. Áldott húsvétot kívánunk nektek! Úgy folytatnánk az alkalmunkat, hogy együtt elmondunk egy imádságot. Befogadjuk az Úr Jézust, mert ez egy nagy fontosságú dolog. Mennyei örök életet kapunk ezzel, amely belépés a mennybe. Ezt együtt a mai napon is el fogjuk mondani. El fogjuk imádkozni hittel és szívvel. Azt mondja az Ige, hogy szükség néktek újonnan születnetek. Ezt mondja Jézus Nikodémusnak egy vallási vezetőnek, hogy szükség néktek újonnan születnetek, mert ha valaki nem születik újjá, az nem láthatja meg Isten országát. Tehát az újjászületés a legfontosabb, hogy átlépjünk a mennyei királyságba. Azt írja Isten Igéje: „Mert ha te a száddal vallást teszel az Úr Jézusról és a szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.” Ez a Róma 10,9–10-ben hangzik el, Pál apostol hiszekegy imája. Ezt fontos, hogy szívvel és hittel, a száunkkal mondjuk ki. Addig tudjuk ezt megtenni, amíg itt vagyunk a földön. Be kell fogadnunk az Úr Jézust, ez nagyon fontos! Hogyha hisszük azt, hogy Jézus Istennek a Fia, akkor be tudjuk a szívünkbe fogadni Őt. Kérlek, álljatok fel, tekintsetek Jézusra, és imádkozzunk.

Mondjátok utánam: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram. Legyél az én Megváltóm. Legyél az én Gyógyítóm. Jézus, úrrá teszek az életem felett. Te vagy az én Uram! Te vagy az én Megváltóm! Te vagy az én Gyógyítóm! Meg vagyok váltva, újjászülettem Krisztusban, az Ő drága szent vére minden bűnömet eltörölte és megtisztított minden bűntől. Ez az igazság! Isten Igéje igazság! Jézus nevében. Ámen.

A mennyei Atya azt mondja az Ő Igéjében, hogy ha Jézus nevében kéred tőle az Ő Szent Szellemét, akkor Ő örömmel odaadja neked. (Luk. 11,13) Ezért egy imádságot erről is mondunk. A Szent Szellemet is fogadjuk be!

Drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján Jézus nevében kérem tőled a Szent Szellemedet. Töltsd be a szívemet a Szent Szellemmel. Keresztelj meg a Szent Szellemmel. Köszönöm mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod, és megválaszolod. Ezért hitben vallást teszek, hogy megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. Betöltekeztem, beteljesedtem. Teljes lett a szívem Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést. Köszönöm, drága mennyei Atyám! Köszönöm, Jézus! A Szent Szellem örökké bennem és velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen.

Köszönjük a drága, mennyei Atyának, hogy Ő él, és itt van közöttünk, itt van bennünk. Itt van fölöttünk, és körbevesz minket az Ő szeretetével, jóságával és védelmével. Jézus nevében elkezdjük a dicsérettel a mai istentiszteletet, és utána úrvacsorát veszünk.

Drága mennyei Atyánk! Drága Úr Jézus! Drága Szent Szellem! Köszöntünk a mai napon! Hálákat adunk, mennyei Atyám, a drága Úr Jézusunkért, aki a kereszten bevégezte a megváltás művét. Köszönjük a mennyei Atyának, hogy Ő az egyszülött Fiát adta értünk. Az egész világért adta, hogy nekünk örök életünk legyen. Hálákat adunk ezért a bevégzett műért. Köszönjük, Úr Jézus, hogy megváltottál minket a szellemi halál átkától. A szegénység átkától! A betegség átkától! Hálákat adunk Neked a békességért, az öröméért! A szeretetedért Uram! Hálások vagyunk, hogy drága Jézus, Te a véredet ontottad értünk. Köszönjük, hogy ez a drága vér megtisztított minket, és minden napon tisztán tart bennünket. Köszönjük, hogy minden bűntől megszabadultunk a múlt, a jelen és a jövő vonatkozásában. Hálát adunk ezért, hogy tisztán és igazként állhatunk előtted, mennyei Atyám, mert Te a Jézus vérén keresztül látsz minket. Köszönjük ezt Neked! Köszönjük, hogy a drága Jézus sebeiben gyógyulást

nyertünk! Ez a mi egészségünk! Köszönjük ezt is az Úr Jézusnak! Köszönjük, hogy Ő szegényé lett miértünk a kereszten, hogy mi gazdaggá válhassunk. Köszönjük, hogy a gazdagság bőségében élhetünk. Hálákat adunk, Uram! Köszönjük a drága Szent Szellemet, amely bennünk lakozik. Aki feltámasztotta Jézus Krisztust a halálból! Ugyanaz a drága Szent Szellem megeleveníti a mi halandó testünket is a bennünk lakozása által. Hálákat adunk, hogy a Szent Szellem bennünk él, és elvezet minket minden igazságra. Megmutatja nekünk azt, amit Jézus tanított. Mi nem csak azt tesszük, amit Jézus, hanem még annál nagyobbakat is teszünk. A Jézus nevében, mert ez mind meg van írva az Igében. Drága mennyei Atyám, hálát adok az itt jelenlevőkért! Köszönöm az ő életüket, a családjukat, megáldjuk őket. Egészségben látjuk őket! Boldogságban, békességben és örömben, gazdagságban, Uram. Köszönjük az ő szívüket, hogy eljöttek a mai napon, ide áldozták az idejüket, a szívüket. Köszönjük, hogy megnyitották a szívüket a Te Igéd befogadására. Halló fülük van, látó szemük van, szellemi szinten. Köszönjük, hogy megértik, meglátják az Ige igazságát és az a szívükben gyökeret ver, felnövekszik, és valóságot ölt az ő életükben. Köszönjük, Uram, hogy azokat az imákat, amiket eléd tárunk, Te a mi hitünk által megválaszolod. Hálások vagyunk, Uram, a Jézus drága szent nevében. Köszönjük mennyei Atyám azokat is, akik nincsenek itt. Köszönjük az életüket. Köszönjük azokat, akik minket az interneten hallgatnak. Megáldjuk az ő családjukat is, mennyei Atyám. A Te drága szereteted járja át mindannyiunk drága testét, mert mi a Te családotba tartozunk, a Te gyermekeid vagyunk, Uram. A Te állampolgárságodba tartozunk, a Jézus nevében. Ámen. Ámen. Ámen

Most vesszük az úrvacsorát. Kérlek, a kenyeret osszad ki. A mai napon a Lukács evangéliumból olvasom az Igét az úrvacsorához.

Lukács 22,14–20.

14. És mikor eljött az idő, asztalhoz üle, és a tizenkét apostol Ővele egyetembe.

15. És monda nékik: Kívánva kívántam a húsvéti bárányt megenni veletek, mielőtt én szenvednék

16. Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míglen beteljesedik az Isten országában.

17. És a pohárt vévén, minekutána hálákat adott, monda: Vegyétek ezt, és osszátok el magatok között:

18. Mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtökének gyümölcséből, míglen eljön az Isten országa.

19. És minekutána a kenyeret vette, hálákat adván megszegé, és adta nékik, mondván: Ez az én testem, mely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre

Köszönjük, drága Úr Jézus, a megtört testedet! Köszönjük, hogy ezáltal magunkhoz vesszük a gyógyulásunkat! Ezt cselekedjük a Te emlékezedre! Köszönjük, mennyei Atyám! Úr Jézus! Ámen.

20. Hasonlóképpen a pohárt is, minekutána vacsorált, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én véremlében, mely tiérettetek kiontatik.

Köszönjük, drága Úr Jézus! Köszönjük a drága szent véredet, amely minket tisztára mosott minden bűntől, és igazként állhatunk előtted, a Jézus nevében. Ámen.

A mai napon az első Igénk az 1Korinthus 15,3-4.

1Korinthus 15,3–4.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

Ez arra hasonlít, amikor az 1Korinthus 15 alapján vesszük az úrvacsorát, amikor Pál apostol kijelentést kapott az úrvacsoráról. Ugyanúgy azt mondja, amit én is úgy vettem, ez azt jelenti, hogy ő is szellemben vette, mert nem volt ott az úrvacsorán Jézussal. Ez itt ugyanazt jelenti!

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

A mai napon tehát Jézus szenvedését, halálát, győzelmét és dicsőséges feltámadását ünnepeljük. Ez volt az Isten által elrendelt megváltói munka, amit a drága Megváltónk végzett el helyettünk. Ő értünk tette! A megváltás az Ószövetségben több próféciában szerepel, amit Ésaías próféta is megprófétált. Ami pontosan úgy történt Jézusnak az útján és a szenvedésében, halálában és dicsőséges feltámadásában. Az Ésaías 53-as fejezetet olvasom fel nektek. Ezt úgy hallgassátok, mintha ti is ott letettek volna, és láttátok volna, hogy mi történt ott.

Ésaías 53,1–12.

1. Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg?

2. Felnőtt, mint egy vesszőszál Őelőtte, és mint gyökér a száraz földből, nem volt néki alakja és ékessége, és néztünk Őreá, de nem volt ábrázata kívánatos!

3. Utált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmaik férfiak és betegség ismerője! Mint aki elől orcánkat elrejtjük, utált volt; és nem gondoltunk vele.

4. Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békeségünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg

6. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, mindenki a maga útjára térvén; de az Úr mindnyájunk vétékét Őreá veté

Tudjátok azt, hogy Jézusról van szó!

7. Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mézsárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az öt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg

8. A fogságból és ítéletről ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágotott az élők földjéből, hogy népem bűne miatt verettetett meg?!

9. És a gonoszok közt adtak sírt néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halálok után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában

10. És az Úr akarata volt, hogy betegség törje össze; hogyha önlelkét a bűnért áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata végbemegy az Ő keze által

11. Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégedett lesz, ismeretével igaz Szolgám sokakat megigazít, és vétkeiket Ő viseli.

12. Azért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig Ő sokak bűnét hordozá, és közbenjárt a bűnösökért!

Jézus megváltásáról sok alkalmat lehetne egymás után tartani. Ezt egyben nem lehet összefoglalni teljességében. A drága Jézusunk szenvedését, halálát, győzelmét és dicsőséges feltámadását látjuk ebben. De most nézzünk meg néhány gondolatot, ami a kereszten és a feltámadásnál történt. A Lukács 23-ból olvassuk a 39-től 43-ig. Amikor Jézust megfeszítették, akkor két lator függött mellette. Most erről fogok beszélni.

Lukács 23,39–43.

39. A felfüggesztett gonosztevők közül pedig az egyik szidalmazta Őt, mondván: Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat, minket is!

40. Felelvén pedig a másik, megdorgálá őt, mondván: Az Istent sem féled-e te? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy

41. És mi ugyan méltán; mert a mi cselekedetünknek méltó büntetését vesszük: Ő pedig semmi méltatlan dolgot nem cselekedett.

42. És monda Jézusnak: Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te királyságodban!

43. És monda néki Jézus: Bizony mondom néked ma: Velem leszel a Paradicsomban

Amikor Őt megfeszítették, és amikor beszélgetett vele az utolsó pillanatokban, akkor mondta neki. Ábrahám kebeléről van szó, mert az ószövetségi halott szellemek – mi szellemeknek nevezzük, de a magyar fordításokban a legtöbb helyen léleknek mondják, de nagyon fontos, hogy mivel hármas felépítésű szellemi lény, ezért fontos az, hogy megkülönböztessük a szellemet, a lelket és a testet. Ez egy hármas dolog. Tehát fontos ezt tudni. És itt a szellemünkről van szó. Az ószövetségi szentek abban az időben Ábrahám kebelére kerültek. Az pedig a föld belsejében helyezkedett el, ahol a pokol van. Azt írja Isten Igéje, hogy a föld belsejében. A poklot seolnak is nevezi az Ige. Tehát Ábrahám kebele egy külön gyűjtő hely volt az ószövetségi hívőknek a számára. Tudjuk azt, hogy a fizikai halálunkkor a szellemünk és a lelkünk kiszáll a testből és vagy a mennybe megy, vagy a pokolba. Aki nincs újjászületve, az a pokolba kerül. Ábrahám kebeléről olvashatunk a gazdag ember és a szegény Lázár történetében is. Ezt a történetet meg is tudjátok nézni a Lukács 16-ban a 19-es versről a 31-es versig. Tehát, akik Istennek tetsző életet éltek, azok Ábrahám kebelére kerültek, mert ugye tudjuk, hogy az Ószövetségben a megváltás előtt még nem volt lehetőség arra, hogy újjászülessünk, az csak a megváltás után történhetett meg. Tehát ezek az Istennek tetsző életet élő szentek odakerültek Ábrahám kebelébe, akik viszont nem éltek az életüket Isten útján, azok a pokolba kerültek, ahol gyötrődtek és szenvedtek. Jézus tanítása szerint itt a Lukács evangéliumban, amit mondtam, egy nagy szakadék volt Ábrahám kebele és a pokol között, de igazából nem is fizikailag kell érteni, hanem szellemileg volt távolság közöttük. Tehát nem fizikai távolság, hanem szellemi. De ezt nem tudjuk, mert így részletesen nem írja le az Írás. Az Ábrahám kebelében lévő ószövetségi szentek addig nem tudtak belépni az Úr jelenlétebe, amíg Jézus Krisztus engesztelő áldozata be nem teljesedett, addig nem tudtak a mennybe jutni. Ebben az értelemben ők is foglyok voltak. Amikor Jézus meghalt, alászállt a föld gyomrába, a pokolba – ezt írja a Márk 12-ben a 40-es igevers. Én mindig szeretem alá-támasztani Igével, amit mondok. Mit tett ott? Elolvassuk hozzá a verset az Efézus 4-ben.

Efézus 4,8–10.

8. Ezért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.

9. Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire?

10. Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy betöltse a mindenséget. Ámen!

Tehát ez a három igesor is bebizonyítja, hogy a pokol a föld gyomrában van. De itt a „foglyokat vitt fogva” kifejezésről beszéljünk egy kicsit. Ez arra utal, hogy kiszabadította az Ószövetség szentjeit Ábrahám kebeléről. Amikor Jézus meghalt, lement a föld gyomrába legyőzte az ellenséget, és kiszabadította Ábrahám kebeléről az ószövetségi szenteket. Feltámadás után felvitte őket a mennybe, Isten jelenlétebe, és ezzel kiürítette Ábrahám kebelét. Ezután már csak az Isten nélküliek maradtak a pokol gyötreim között, mert ők nem Ábrahám kebelén voltak, hanem egy másik helyen, a pokolban, a seolban. Tehát a Jézus mellett megfeszített tolvaj azt kérte Jézustól, hogy emlékezzen meg róla. Jézus biztosította arról, hogy hamarosan a paradicsomban fognak találkozni. Tehát a mennyben. Mert Ábrahám kebelére került ez a fogoly is, de onnan Jézus fölvitte a paradicsomba, a mennybe. Most átlapozunk a János Evangéliumához. Ezek kis részletek csak az Írásból, hogy mi történt a keresztnél és a feltámadásnál. A János evangélium 19-es fejezetében a 28-a versről a 30-as versig nézzük meg, amikor Jézus a kereszten már az utolsó pillanataiban volt, és megszomjazott.

János 19,28–30.

28. Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, monda: Szomjúhozom.

29. Volt pedig ott egy ecettel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg ecettel, és izzópra tévén azt, odanyújtották a szájához.

30. Mikor azért elvette Jézus az ecetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá szellemét. Ámen!

Tehát amikor Jézus azt kiáltotta, hogy elvégeztetett, akkor nem a teljes bevégzett megváltásra gondolt. Még le kellett mennie a föld mélyébe, a pokolba, hogy legyőzze az ellenséget, akkor Ábrahám kebeléből föl kellett vinni a foglyokat a mennybe, és a szent vérét be kellett vinni a mennyei szentek szentjébe, mert a földi szentek szentje megszűnt. Mindjárt meg fogom mutatni, hogy miről szól az Írás. A Zsidó 9-es fejezet 11-től 14-ig olvasom, mert ez ehhez kapcsolódik. Jézusnak fel kellett vinnie a szent vérét.

Zsidó 9,11–14.

11. Krisztus pedig megjelenvén, mint a jövőző javak főpapja, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem e világból való sátoron keresztül,

12. És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.

13. Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátalanokra hintvén, megszentel a testnek tisztaságára,

14. Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedtektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.

Tehát Jézusnak egyszer kellett a vérét ontania. Egyszer, nem kellett még egyszer a keresztre mennie. Nem úgy, mint az ószövetségben, amikor levágtak egy tiszta állatot a nép bűnéért, és a tiszta állatnak a vérét áldozták az oltáron. Az minden évben elfedte a bűnöket. Most már nem kell, mert Jézus egyetlen egyszer áldozott, és a vérét adta értünk. Nem kell még egyszer a keresztre mennie! Az 1Korinthus 15-ben a 14-es és a 17-es versben Pál apostol elmondja, hogy ha Jézus nem támadt volna föl a halálból, akkor a mi hitünk hiábavaló lenne. Még mindig az örökké tartó pokolra lennénk mi is ítélve, a szellemi halál állapotában lennénk még mindig. Tehát a megváltásnak meg kellett történnie ahhoz, hogy nekünk mennyei örök életünk legyen. Miért olyan fontos a feltámadás? Mert ez által menekültünk meg a szellemi halál átkától.

Kolosse 1,18.

18. És Ő a feje a Testnek, a Gyülekezetnek: aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első;

Itt azt mondja, hogy elsőszülött a halottak közül, Ő testileg és szellemileg is meghalt. Elkülönült az Atyától szellemileg, és amikor föltámadott, újjá teremtette az Atya. Akkor Ő volt az első újjászületett, és mi követjük Őt. Dicsőség az Úrnak! Az által követjük, ha befogadjuk Őt a szívünkbe. Ahogy itt az alkalom elején a hit imáját elimádkoztuk, ennek két fontos alapja van, hogy szívvel hisszük, és szájjal kimondjuk a hit imáját. Amit hiszünk, azt mondjuk is ki. A feltámadás azt bizonyítja, hogy az adósságunk ki lett fizetve. Vagyis a büntetés ára le lett rendezve a kereszten.

Kolosse 2,14.

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára; Ámen!

Tehát szabaddá lettünk a bűntől. Mivel Jézusnak nem volt bűne, ezért tudta Őt Isten feltámasztani a halálból. Ő a mi bűneinket vette magára! Nem a saját bűneiért kellett a keresztre mennie, hanem a mi bűneinkért. Ő nem volt bűnös! Ő szellemileg tiszta volt, büntelen! Jézus feltámadása bizonyítja azt, hogy Ő így vált alkalmassá arra, hogy minden bűnünket eltörölje. Jézus feltámadása a kereszténységet minden más vallástól megkülönbözteti, mert az újjászületett keresztényeknek egy valóságos élő kapcsolata van az Úrral. De nem mindenki fogadja el, hogy be kell fogadnia az Urat, hogy a Szent Szellem létezik, az

Isten Szelleme létezik, bennünk van, és Ő munkál bennünket. A János 14-ik fejezetében olvashatjátok 14-16-ig a Szent Szellem munkáját, hogy igenis szükségünk van rá. Már nem az ószövetségi törvények és szabályok alapján élünk az új szövetségben, mert Jézus vére biztosította számunkra a bűnök eltörlését. – ezt írja a Zsidó 9,22. A világ minden bűnét magára vette a múlt, jelen és a jövő vonatkozásában. – ezt a Zsidó 10,14. írja. Minden bűnünk a múltban, jelenben és jövőben egyetlen áldozaton keresztül megbocsájtást nyert, a drága Úr Jézusunkon keresztül. Menjünk vissza a Lukács evangéliumba. Egy kicsit a kárpitról beszélünk, hogy mit jelent, és mire szolgált.

Lukács 23,45.

45. És meghomályosodék a nap, és a templom kárpitja középen kettéhasada.

Ez a kárpit, vagyis más néven függöny, az a plafontól teljesen a padlóig ért, és faltól falig. Tehát mintha egy fal lett volna igazából. Ez a kárpit a szent sátor belső terét két részre osztotta. Először is, amikor még Salamon nem építette meg a jeruzsálemi templomot, addig szent sátorban tartották meg mindig ezeket az istentiszteleteket, meg a véráldozatokat. A sátorban a szentély a kárpit előtt volt, a szentek szentje pedig, ahol a frigyláda helyezkedett el, az a kárpit mögött helyezkedett el. Oda csak az a pap mehetett be, aki fel volt erre hatalmazva és szentelve, mert ha más ment be, akkor az meghalt. Volt a papok között is, akit úgy húztak ki, mert meghalt, mert olyan dolgot tett. Tehát ez volt a szent sátor. De amikor fölépült a templom, a jeruzsálemi templom, a kárpit mérete körülbelül húsz méter magas lehetett – ami körülbelül akkora, mintha három villanyoszlopot ha összerakunk, olyan magas – és tíz centi vastag volt. Írja az Írás, hogy bíbor színű volt, és lenből szőtték. Az egy nagyon erős anyag, nem lehetett elszakítani. Ez egy nagyon fontos jelentőségű dolog volt. Nagyon fontos, hogy ez a kárpit a tetejétől fogva szakadt szét az aljáig. Azért mondtam el ezeket a méreteket, mert ha belegondoltok, ezt az óriási függönyt egy ember nem tudja ketté hasítani. Erre csak Isten volt képes. A Zsidó 9,1–9. a szent kárpitról ír az Ige, és a szentek szentjéről, vagyis Isten tartózkodási helyét elválasztotta. A templom többi részétől választódott el, ahol az emberek tartózkodtak. Ez azt fejezte ki, hogy az emberiség el volt választva Istentől a bűn miatt. Tehát amikor az Édenkertben Ádám és Éva bűnbe esett, akkor a szellemük elszakadt Istentől, nem volt kapcsolat Istennel. Ezért még az ószövetségben sem volt kapcsolat Istennel, hanem a megváltás után történt ez meg. Ezt az Ésaías 59,2.-ben olvashatjátok. Csak a főpap mehetett be a kárpit mögé, a szentek szentjébe, évente egy alkalommal. Ezt a 2Mózes 30,10. írja. Ahogy olvastuk az Igében, Jézus halálának a pillanatában a kárpit kettészakadt, ami azt jelenti, hogy az áldozat, aki Jézus volt, megáldoztatott, és ezért többé már nincs távolság Isten és miközöttünk. A kárpit jelentése a szent sátorban és a jeruzsálemi templomban, az választotta el a szentek szentjét. A függöny azt a szellemi gátat jelképezte, amely megakadályozta az embereket abban, hogy bemehessenek Isten jelenlétébe. Ahogy a dicséretben is hallottátok, a szentek szentje már nincs többé elzárva, már bátran bemehetünk. Amikor Jézus meghalt, a függöny kettéhasadt. – írja a Márk evangélium 15,38.

Márk 15,38.

38. És a templom kárpitja tetejétől az aljáig kettéhasada.

Nagyon fontos még azt tudni, hogy a kárpit kettéhasadásának időpontja pontosan Jézus kereszthalálának az idejére esett. Ez a kettő együtt volt. A kárpit kettéhasadása Jézus halálakor azt jelképezte, hogy az áldozat és a kiontott vére elegendő engesztelést szerzett a mi bűneinkért. Innentől kezdve minden ember - legyen az zsidó, vagy pogány, vagy görög, vagy bárki -, mindenki számára megnyílt az út a mennybe, Isten jelenlétébe.

Zsidó 10,19–20. Egyszerű fordítás

19. Ezért, testvéreim, félelem nélkül, teljes bizalommal és szabadon bemehetünk a mennyi Szentek Szentjébe Jézus vére, vagyis halála által,

20. mivel Jézus megnyitotta számunkra az odavezető utat. Ez az út új és élő, amely bevezet a széthasadt függönyön keresztül a Szentek Szentjébe. A függöny pedig Jézus testét jelképezi.

Ez is fontos, hogy tudjuk ezeket a dolgokat. Lehet, hogy némelyik része szárazabb, de fontos, hogy tudjunk róla. Amikor Jézus meghalt, a testét levették a keresztről, és egy sírba helyezték. Tudjuk azt, hogy a sírba behelyezték, és fel is támadt Jézus. A teste eltűnt, de Jézus feltámadt. A Máté evangéliumban olvasunk erről, hogy hogy ellenálltak a feltámadásnak, nem akarták, hogy ez kitudódjon. A saját népe, a zsidók.

Máté 27, 57–66.

57. Mikor pedig beesteledék, eljött egy gazdag ember Arimatiából, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak;

58. Ez Pilátushoz menvén, kéri vala a Jézus testét. Akkor parancsolá Pilátus, hogy adják át a testet.

59. És magához vévén József a testet, begöngyölé azt tiszta gyolcsba,

60. És elhelyezé azt a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott: és a sír szájára egy nagy követ hengerítvén, elméne.

61. Ott volt pedig Mária Magdaléna és amásik Mária, akik a sír átellenében ülnek vala.

Tehát elhelyezték a testet, elhelyezte ez az arimatiái József, odahengerítette a követ. Amikor ezt a zsidók megtudták, azt mondták, hogy nem lehet azt a sírt őrizetlenül hagyni. Ezért továbbmegyünk az Igében, és elolvassuk, hogy ezután mi történik.

62. Másnap pedig, amely péntek után következik, egybegyültek a főpapok és a farizeusok Pilátushoz,

63. Ezt mondván: Uram, emlékezünk, hogy az a hitető még életében azt mondotta volt: Harmadnapra föltámadok.

64. Parancsold meg azért, hogy őrizték a sírt harmadnapig, nehogy az Ő tanítványai odamenvén éjjel, ellopják Őt és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból; és az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsőnél.

65. Pilátus pedig monda nekik: Van őrségetek; menjetek, őriztessétek, amint tudjátok.

66. Ők pedig elmenvén, a sírt őrizet alá helyezték, lepecsételvén a követ az őrséggel.

Tehát a zsidók azon munkálkodtak, hogy megakadályozzák a feltámadás hírének az elterjedését, viszont ők adták a legnagyobb bizonyítékot Jézus feltámadására. Ők voltak a legnagyobb bizonyíték, majd fogjátok hallani! A zsidók által odaállított őrség a bizonyíték arra, hogy Jézus testét nem lopták el. Nem ellopták, hanem valóban természetfeletti módon feltámadt! A test ellopásához a tanítványoknak meg kellett volna ölniük az őrköt, akiket a sírhoz odaállítottak. Fel kellett volna törniük azt a pecsétet, és el kellett volna gördíteniük azt a követ, így reggelre a halott örök bizonyították volna a lopás tényét. De nem ez történt. Ehelyett az örök a látottak miatt a félelemtől remegtek. Azt írja az Ige itt tovább a 28-as fejezet 2-es versétől:

Máté 28,2–4.

2. És ímé, nagy földindulás lett; mert az Úrnak angyala leszállván a mennyből, és odamenvén, elhengeríteté a követ a sír szájáról, és ráüle arra.

3. A tekintete olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó.

4. Az őrizők pedig tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak.

Tehát ők látták ezt a természetfeletti csodát, ami megtörtént, és az angyal el is mondta nekik, hogy Jézus feltámadt. Ezután odafutottak a főpapokhoz, hogy elmondják nekik ezt a történetet, ami ott történt, mindet. Ezt a 28-as fejezet 11-es versétől a 15-ig olvassuk, a

közbeeső részt nem olvasom. Ott azt olvassuk, hogy odamentek az asszonyok, keresték Jézust, és elvitték a hírt a tanítványoknak. Ezt átlépjük most. Tehát a 11-es versől:

Máté 28,11–15.

11. Amialatt pedig ők mennek vala, ímé, az őrségből némelyek bemenvén a városba, megjelentének a főpapoknak mindent, ami történt.

12. És egybegyülekezvén a vénekkel együtt, és tanácsot tartván, sok pénzt adának a vitézeknek,

13. Ezt mondván: Mondjátok, hogy: Az Ő tanítványai odajöven éjjel, ellopták Őt, mikor mi aludtunk.

14. És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhitetjük őt, és kimentünk titeket a bajból.

15. Azok pedig fölvevén a pénzt, úgy cselekedének, amint mondták nékik. És elterjedt a hír a zsidók között mind e mai napig.

Sajnos, az a hír terjedt el, hogy nem támadott fel Jézus, pedig ők voltak, a saját népe volt a tanúbizonyosság rá. Itt az történt, hogy elmentek a főpapokhoz, elmondták az igazi történetet, amit nem engedtek, hogy kitudódjon, hanem inkább lefizették a vitézeket, ezeket az öröket, hogy mondják azt, hogy Jézus tanítványai lopták el a testet. Ha ez a történet igaz lett volna, akkor az öröknek halottaknak kellett volna lenniük. Ilyen módon Jézus ellenségei, történelmi tanúságtevői lettek annak, hogy Jézus tényleg feltámadt a halálból. Pontosán az az őrség, akiket a zsidók azért küldtek, hogy megakadályozzák Jézus feltámadása hírének a terjedését, ők lettek az első tanúi és hírvivői a feltámadásnak.

Az utolsó gondolatsort szeretném még átadni nektek. A Lukács evangéliumból a 23-as fejezet 18-as versét fogjuk olvasni. Itt az a történet van – kicsit visszamegyek –, amikor Jézus Pilátus előtt állt és elítélték, és Barabást elengedték. Ezt szeretném a mi életünkre is rávetíteni, hogy mit jelent ez kijelentésképpen. Tehát a Lukács 23,18. azt írja:

Lukács 23,18.

18. De felkiáltott az egész sokaság, mondván: Vidd el Őt, és bocsásd el nekünk Barabást!

Egy másik fordítás azt írja, hogy: „Ezt öld meg, Barabást pedig bocsásd el nekünk.” Ugye tudjuk azt is, hogy Pilátus háromszor is mondta, hogy büntelen Jézus, hogy értse meg a nép, nem kell őt elítélni, mégis megtörtént, és engedett a népnek. A Barabással történtek azt mutatják a számunkra, ami az ember újjászületésekor történik. Barabás bűnös, lázadást szító, gyilkos ember volt, akit elítéltek, Jézus pedig ártatlan, büntelen volt. Ezek a hasonlatok, amiket mondok. Jézus szenvedte el azt a halált, amit Barabás érdemelt volna, de Barabás mégis szabadon távozhatott. Hasonlóképpen, mi is bűnösök voltunk, és a szellemi halál állapotában voltunk. A Róma 3,23. megírja. Jézus értünk szenvedte el a büntetést, helyettünk, hogy mi szabadok lehessünk, 2Korinthus 5,21. Ezt megnézzük:

2Korinthus 5,21.

21. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.

Tehát, ahogy Barabás sem kérte ezt a helyettesítést, mi is kegyelemből nyertük a megváltást. Kegyelemből. A Róma 5,8. azt írja:

Róma 5,8.

8. Az Isten pedig a hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt.

És az Efézus 2,8–9-ben is olvashatjátok, hogy kegyelemből, hit által nyertük a megváltást, a kegyelmet. Jézus halála Barabást szabaddá tette, de neki kellett választania, hogy elfogadja-e az újonnan nyert szabadságot, vagy pedig folytatja a régi bűnös életét.

Volt egy időszak az életünkben, amikor bejártunk az emberekhez a börtönbe, és nagyon sokat beszélgettünk velük. És ott mindig fogadkoznak, hogy ha kimegyünk, többet nem csinálunk ilyet, aki már többszörösen is visszatérő volt. Tehát öneki van választási lehetősége

arra, ha kimegy a börtönből, szabaddá válik-e. Hogy folytatja-e azt az életet, vissza akar-e menni a fogságba, vagy pedig a jézusi utat választja, és teljesen új életet kezd. Hasonlóan, mi is szabaddá lettünk Jézus helyettesítő munkáján keresztül, vagyis a megváltáson keresztül, de nekünk is ugyanúgy el kell döntenünk, hogy elfogadjuk-e ezt a szabadságot azzal, hogy hiszünk Őbenne, és az Ő útján járunk.

Az utolsó Igét olvasom fel, János evangéliuma, 8-as fejezet, 36-os és a 32-es vers:

János 8,36, 32.

36. Azért, ha a Fiú szabaddá tesz titeket, valósággal szabadok lesztek.

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

Ez így legyen az életünkben továbbra is! Ámen.

És most Bor Feri pásztornak átadom a szót, néhány gondolatot ő is fog nekünk mondani.

Bor Ferenc:

Kegyelem és békesség néktek! Tudjátok, a karácsony a szeretet ünnepe, a húsvét meg az öröm ünnepe.

Az egyik bibliaiskolai tanárunk olyan örömmel adja le az egész órát, sugárzik róla az öröm, és a bevezető imánál még ugrik is egyet örömeiben. Mert nem ott kell leragadni, hogy Jézust keresztre feszítették és meghalt, hanem annak kell örülni, hogy feltámadt és ma is él, és itt lakik a szívünkben.

Köszönjük, Úr Jézus, az értünk bevégzett munkát! Hálát adunk, hogy Te vállaltad ezt a feladatot, amit az Atya Rád bízott, és Te szabaddá tettél bennünket. Megszabadítottál a betegség, a szegénység és a szellemi halál átkától, új életet adtál nekünk, hogy ebben járhassunk, és áldások lehessünk mások számára is, és másokat is behozzunk a Királyságba. A Jézus nevében. Ámen.

Jézus találkozóra hív. Néhány esetet szeretnék a Bibliából említeni. Három Igét fogok olvasni. Nem leszek hosszú. Az 1Mózes 3-ban a 8-as vers első fele:

1Mózes 3,8/a.–9.

8/a. És meghallák az Úr Isten szavát, aki hűvös alkonyatkor a kertben jár vala; és elrejtőzék az ember és az ő felesége ...

Ez ugye, az Édenkerti bukás után történt. És a 9-es vers így hangzik:

9. Szólitá ugyanis az Úr Isten az embert és monda néki: Hol vagy?

Miután az ember elbukott, Isten azután is kereste övele a kapcsolatot. Itt a példa, itt az Ige hozzá. Azt is láthatjuk ebből, hogy miután az ember bűnbe esett az Édenkertben, Isten megjelenik. A bukás után is kereste Isten a kapcsolatot a teremtményével. A 2Mózes 25. fejezet 21-es és 22-es versében ott van egy bizonyíték, amikor Isten azt mondja Mózesnek, hogy megjelenek neked ott. Ez az „ott”, a szövetség ládájának a tetején.

A szövetség bizonyítéka, gyakorlatilag azt jelenti, hogy a törvény kőablái - mai szóhasználattal az Ige - ott van benne a frigyládjában. A frigyláda teteje pedig azt jelenti, hogy az Isten kegyelmi széke. A frigyláda tetején, két oldalt ott van a két kerub, két hatalmas angyal, és középen van egy üres tér.

Most pedig elolvassuk a 4Mózes 7,89-et:

4Mózes 7,89.

89. Mikor pedig bemegy vala Mózes a gyülekezeti sátorba, hogy szóljon Ővele, hallja vala annak szavát, aki szól vele a fedél felől, amely van a bizonyosság ládáján, a két kerub között; és szól vala vele.

Tehát Isten megmondta, hogy Ő a frigyláda tetejéről, a kegyelem székéről, a két kerub közül az üres térről fog szólani Mózesnek. Itt az Ige hozzá. Mózes utasítás szerint járt el, úgy építette meg a frigyládját, úgy helyezte bele a dolgokat, ahogy Isten mondta, és összejött a találkozó. Mózes Isten népét képviselte, de Isten mindegyikünkkel külön-külön szeretne találkozni, nem egy közvetítőn keresztül. A szövetség ládáján a két kerub között, ott van egy

üres tér. Isten ezt az üres helyet töltötte be, amikor megjelent Mózesnek. Ennek van egy újszövetségi párhuzama, mert ez egy gyönyörű előkép. Ezt pedig olvassuk el a János 20-ban:

János 20,11–12.

11. Mária pedig kint állt a sírnál sírva. Amíg azonban siránkozték, behajol vala a sírba;

12. És látta két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol a Jézus teste feküdt.

Ezek már a feltámadás utáni pillanatok. Ahogy a frigyláda tetején ott volt a két angyal, köztük pedig egy üres tér, ugyanezt látta a Magdalai Mária is a Jézus sírjában. Ez egy gyönyörű párhuzam. Jézus találkozni szeretne minden emberrel, ezért zörget a szívek ajtaján, ahogy írja a Jelenések 3,20. Ő be szeretné tölteni a szívünkben lévő üres helyet, ami semmi mással nem pótolható. A húsvét és Jézus keresztáldozata hozta el az újjászületés lehetőségét az emberiség számára, amit már hallottatok Évi pásztortól. A Róma 10-ben a 9–10-es vers egyértelműen kimondja, hogy ha hisszük, hogy Jézus testben megszületett, meghalt, feltámadt, és a szívünkben lévő hitből megvallást teszünk a szánkkal, akkor újjászületünk, üdvösséget nyerünk. Jézus az üres hely betöltésén túl, szent helyet készít abból. Tehát a szívünkben lévő üres helyből szent helyet készít. Ugyanis Jézus befogadásával Isten templomává, szent sátorává válik az ember. A sírban volt Jézus fizikai teste, de most már mi vagyunk Krisztus gyülekezeti Teste. Az új szövetségben mi töltjük be az ürességet a világon, hogy az Úr dicsősége rajtunk keresztül betölthesse a földet. Minden embernek szól az, és különösen az elveszetteknek, hogy készítsenek helyet az Istennek a szívükben, de a lelkükben is, azaz a gondolatvilágukban, mert ahogy írja az Írás, meg kell újítanunk az elménket Isten Igéje által, hogy be tudjuk fogadni azt a sok jót, amit Isten adott nekünk.

Rátérnék egy érdekes dologra, Jézus feltámadására. Pár éve Magyarországon is ünneppé nyilvánították a pénteket, Jézus keresztre feszítésének napját. Van egy Ige, és ezt maga az Úr Jézus mondta a Máté 12,40-ben. Jónás próféta jele olvasható ott. Ezt Jézus mondta magáról:

Máté 12,40.

40. Mert amiképpen Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, azonképpen az embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.

Azt tudjuk, hogy Jézus, miután a kereszten meghalt és Isten ráhelyezte a világ bűneit, ezért nem mehetett a mennybe, ezért a pokolba kellett lemennie, és egyébként is le kellett győzni az ellenséget. Ha valaki egy picit elgondolkodik, hogy péntektől vasárnap reggelig, megvan-e a három nap és a három éjszaka? Semmiképpen nincs meg. Annyit még hozzá szeretnék mondani, hogy az akkor időszámítás szerint a napot nem 0 órától 0 óráig számolták, hanem 18 órától 18 óráig. Semmiképpen nincs meg a három nap, márpedig az Írsoknak be kell teljesedni. Tudom, hogy nem könnyű egy Bibliát fordítani, főképpen héber meg görög nyelvről, és nem a bibliafordítókat akarom ezzel kritizálni. Egy szónak nagyon sok értelme van, és nem mindig a legjobbat választották. A lényeg itt az, hogy a Biblia említi azt a szót, hogy sabbat, azaz szombat. A szombat jelentése: héber szó, nyugalmat jelent. Pontosabban a héber nyugalom szóból származik a sabbat, ószövetségi emléknap, hogy Isten a hetedik napon megpihent. Jelentése lehet szombat vagy ünnepnap, és a zsidók használják ezt a kifejezést. Azon a héten, a húsvét előtti héten két sabbat volt, és erről eddig bennünket nem tanítottak. Volt a hetedik napi rendes szombat, és volt csütörtökön egy ünnepi szombat, mind a kettőt sabbatnak hívják, ezért nehéz megkülönböztetni. Ezért nem is tudja a Biblia, a mostani Biblia ezt jól visszaadni.

Két Igét adok ehhez csak, a Máté 27,62/a.:

Máté 27,62/a.

62/a. Másnap pedig, amely péntek után következik, ...

Itt nem péntekről van szó. Megnéztem a görög Strong számot, azt jelenti ez a szó, hogy ünnep előtti nap, az ünnep pedig csütörtökön volt. Tehát ez a nap Niszán hónap 14-ére, szerdára vonatkozik. Egy másik Ige pedig a Máté 28,1-ben:

Máté 28,1/a.

1/a. A szombat végén pedig, a hét első napjára virradólag, ...

Ez az Ige nem vasárnapra utal, hanem a hét hetedik napjára. A szerda, a Niszán hónap 14-e, ez a felkészülés napja, az előkészületi nap, mert 18 órától már következett az ünnep. Tehát kedd este, ami már szerdának számított, Jézus elfogyasztotta a pászka vacsorát, és az Evangéliumok szerint az utolsó vacsora és a pászka vacsora egybe esett. Szerdán, reggel 9 óra tájban megfeszítik Jézust, és szerda délután 3 óra körül meghalt. Szerda este a testét sírba helyezik, mert ünnepnapra nem maradhatott ott a kereszten. Jött az ünnepi sabbat a kovásztalan kenyerek ünnepének első napja, innen kezdődik a három nap. Pénteken az asszonyok megvásárolják az előkészített fűszereket Jézus testének a megkenéséhez, az ünnepi sabbat után és a heti sabbat előtt. Tehát a két sabbat között megvásárolták pénteki napon a fűszereket a balzsamozáshoz. A hétvégi szombaton az asszonyok megtartják a heti sabbatot, mert ugye, nem volt szabad dolgozni, és Jézus pontosan három nap után szombaton feltámadt a sírban, betöltve ezzel Jónás próféta jelét. Vasárnap pedig az asszonyok elhozták a fűszereket még hajnal előtt, a sötétben. Lehet, hogy nem olyan könnyen emészthető ez a dolog, de a táblázat azért segít ebben. Muszáj foglalkozni ezzel is, mert így tudjuk tisztába tenni az eseményeket.

Jézus megfeszítéséről és feltámadásáról szóló táblázatot csatolni fogom a szöveges anyaghoz, illetve a videóhoz.

Néhány állítást szeretnék felolvasni utolsó gondolatként. Találd ki, hogy ki Ő.

- A biológia azt mondja, megszületett anélkül, hogy természetes módon megfogant volna.
- A kémia azt mondja, hogy átváltoztatta a vizet borrá.
- A fizikus azt mondja, hogy megdöntötte a gravitáció törvényét, amikor a vízen járt, majd később, amikor felemelkedett a mennybe.
- A közgazdaságtan azt mondja, hogy megcáfolta a csökkenés törvényét, amikor megettetett ötezer embert két hallal és öt kenyérral, és még maradt is bőségesen.
- Az egészségügy azt mondja, hogy meggyógyította a betegeket és a vakokat anélkül, hogy bármilyen gyógyszert adott volna nekik. Nem volt gyógyszere, mégis Őt nevezik Gyógyítónak.
- A kormányzás – nem volt hadserege, mégis félték Tőle a királyok. Nem katonákkal nyert csatát, mégis meghódította a világot.

Az oktatás – nem volt diplomája, mégis Őt hívták Tanítónak. A történelem legnagyobb emberének nem voltak szolgálói, mégis Őt hívták Mesternek. A történelem mit mond? Ő a Kezdet és Ő a Vég.

A Biblia pedig a következőket állítja, azt mondta, hogy senki nem mehet az Atyához, csak Ő általa. Azt is mondta, hogy Csodálatos Tanácsos és Béke Fejedelmének fogják nevezni. Nem követett el semmi bűnt, mégis keresztre feszítették Őt. El volt temetve egy sírba, de feltámadt, és ma is él!

Megtisztelve érzem magam, hogy szolgálhatok egy olyan Vezetőt, aki szeret minket. Szóval ki Ő? Ő Jézus!

Csatlakozz hozzám, ünnepeljük meg húsvét kapcsán Jézus munkáját, feltámadását, mert Ő méltó erre! Ámen.

Most egy három perces videót lejátszok, ha szabad. Texasban valakinek a szívére esett. Van egy olyan település, aminek az a neve, hogy Völegény. Ott tizenkilenc fémából készült szobrot a szabadtéren állítottak fel, nagy kör alakban vannak ezek a szobrok. Ez egy akkora kereszt, hogy az autópályáról messziről látszik, mint a szélturbinák, olyan magas. Nagyon szépen kimunkált szobrok, vannak közeli fotók is. Körbe vannak felállítva, mint a Stációk, ahhoz hasonló. Nagyon élethűek, ahogy én közlőrl megnéztem ezeket.

Úgy találtak rá ezekre a képekre és a videóra, hogyha a keresőbe beírjátok: groom texas jezus.

Horváthné Éva:

Drága mennyei Atyánk! Hálásak vagyunk a mai napért, köszönjük mennyei Atyám a mai alkalmat. Köszönjük, hogy betöltötte a szánkat a Te Igéddel, Jézus nevében. Köszönöm az itt jelenlévők életét, köszönöm az ő egészségüket, gyógyulásukat, a fejük tetejétől a lábuk ujjáig. Érintsd meg őket Jézus, és teljességében helyreállítást szólítunk mindenki testére, minden sejtbe, Jézus nevében, mert a Te életed folyik a mi ereinkben, drága Úr Jézus, köszönjük ezt Neked, a Jézus nevében. Ámen.

Köszönjük mennyei Atyám, ezt a szent kenetet, ami Tetőled árad a Jézus nevében. Ez a kenet, ez a gyógyító kenet beleárad ezekbe a textíliákba, Jézus nevében, és ahogy ezeket elviszik, és a beteg testekre ráhelyezik, a kenet kiárad Jézus nevében, és szabadulások és gyógyulások történnek Te általad, drága Úr Jézus. Ámen. Ámen. Ámen.

Hisszük azt, hogy kaptatok valamit ebből, vagy már tudtátok, csak újra hallani jó, Jézus nevében.

Most lezárjuk a mai alkalmat, és utána még lehet szólni, akinek jött valami a szívére.

Bor Ágnes:

Két Ige van a szívemen, az egyik az 1Mózes 3-ból a 15-ös:

1Mózes 3,15.

15. És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között: Ő neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.

Itt az Édenkertben vagyunk. Az ember elkövette azt a bűnt, amit nem kellett volna, evett a jó és gonosz tudás fájáról, annak gyümölcséből. Abban a pillanatban az ember elcsábult, hallgatott a sátán szavára. Nem Istennek engedelmességet, hanem a sátánnak. Ebben a pillanatban Isten élete, amely betöltötte az embert, megszűnt létezni az emberben és szellemileg halottá vált, mert a szellemében elkülönült Istentől. Itt Isten a kígyóhoz szól, de valójában a kígyó mögött a sátán van, és a sátánhoz szól. Azt mondja: „ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között”, vagyis a sátán és az asszony között. Gondolkodtam arról, hogy itt ki az asszony? Itt nem egy természetes értelemben vett asszonyról van szó, ez a gondolat jött. Az asszony, a menyasszony az Ószövetségben Izrael jelképe több helyen is a Bibliában. Az Újszövetségben pedig Krisztus gyülekezeti Testének a jelképe, vagyis az újjászületett hívőknek a jelképe. Ha így nézzük ezt az Igét, akkor az azt jelenti, hogy a sátán mindazoknak az ellensége, akik Jézust befogadták a szívükbe. Az ószövetségben pedig a zsidó nép ellensége volt. Mindazoknak az ellensége volt, és most is az, akik hisznek az Úrban, akik befogadják az Igét és az Urat a szívükbe. Hálát adunk az Úrnak, mert Ő legyőzte az ördögöt, Jézus legyőzte az ördögöt és ez a győzelem hozzánk is tartozik, Jézus Krisztusban. Utána úgy folytatja, hogy: „a te magod között és az ő magva között”. Az asszony között, a te magod között, az ő magva között. Jézus és a sátán között is ellenségeskedés volt, mert a sátán mindig támadta Jézust, támadta a szolgálatát, és Jézus a Mag. Sok helyen az Ige Jézust Magnak nevezi, és azért az asszonynak magva, mert a férfitől öröklődik az Isten szemében a szellemi halott természet. Ezért Jézus nem születhetett meg emberi apától. Beárnyékolta Máriát a Szent Szellem, az Atya beleteremtette Jézust. Máriába Ő lehelte bele a Szellemet, és így a mennyei Atya lett Jézus Apja. Ezért Jézus az asszonynak a Magva, nem a férfinak a Magva. Utána azt mondja Jézusnak: „Ő neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.” Az „annak sarkát mardosod”, azt jelenti, hogy támadja Jézust az ördög, támadta Jézust itt a földi szolgálata során is, most támadja a gyülekezetet, és a gyülekezeten keresztül Jézust. „Ő neked fejedre tapos”, azt jelenti, hogy megtöri az uralmát. Jézus legyőzte a sátánt, megtöri az uralmát. Így most már, hogy mi újjászülettünk és Jézushoz tartozunk, nekünk már hatalmunk van a sátán felett, és ez a győzelem, amit Jézus megszerzett, ez hozzánk tartozik Jézus Krisztusban. Hálát adunk az Úrnak ezért a győzelemért! Tudunk ebben fejlődni, hogy ebben a győzelemben járunk.

